

У К Р А Ї Н А
АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Провадження №22-ц/774/12580/13
Категорія - 5

Головуючий 1-ої інстанції - Руденко В.В.
Доповідач - Демченко Е.Л.

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

25 грудня 2013 року колегія суддів судової палати у цивільних справах апеляційного суду Дніпропетровської області в складі:

головуючого - судді Демченко Е.Л.
суддів - Куценко Т.Р., Григорченко Е.І.
при секретарі - Видюковій Ю.С.

розглянувши в відкритому судовому засіданні в м.Дніпропетровську **апеляційну скаргу** Тригуба Владислава Геннадійовича на **рішення** Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 24 жовтня 2013 року по **справі** за позовом Тригуба Владислава Геннадійовича до Тригуб-Кайнц Ірини Анатоліївни про поділ спільного майна подружжя, -

В с т а н о в и л а :

У квітні 2013 року Тригуб В.Г. звернувся до суду з позовом до Тригуб-Кайнц І.А. про поділ спільного майна подружжя, мотивуючи тим, що з 25 липня 1992 року вони з відповідачкою перебували в зареєстрованому шлюбу. Рішенням Ленінського районного суду м.Дніпропетровська від 25 липня 2003 року шлюб між ними було розірвано. Під час перебування в шлюбі вони за договором купівлі-продажу від 06 лютого 1996 року придбали на ім'я відповідачки квартиру №118 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську.

Посилаючись на те, що він в спірній квартирі зареєстрований і постійно проживає, повністю сплачує всі послуги на утримання квартири, що відповідач з 2007 року в даній квартирі не проживає, а тому просить визнати за ним право власності на 2/3 частини квартири №118 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську.

Рішенням Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 24 жовтня 2013 року у задоволенні позову Тригуба В.Г. відмовлено у повному обсязі.

В апеляційній скарзі Тригуб В.Г. ставить питання про скасування рішення Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська та ухвалення нового рішення, яким задовольнити його вимоги, зазначаючи, що рішення постановлене з порушенням норм матеріального й процесуального права.

Розглянувши матеріали справи, перевіrivши законність та обґрунтованість рішення в межах доводів апеляційної скарги та заявлених вимог, колегія суддів знаходить, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню із наступних підстав.

Статтею 213 ЦПК України визначено, що рішення суду повинно бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, яким суд, виконавши

2
Y
всі вимоги цивільного судочинства, вирішив справу згідно із законом. Обґрунтованим є рішення, ухвалене на основі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Згідно зі ст.214 ЦПК України під час ухвалення рішення суд вирішує такі питання: 1) чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги і заперечення, та якими доказами вони підтверджуються; 2) чи є інші фактичні дані (пропущення строку позовної давності тощо), які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження; 3) які правовідносини сторін впливають із встановлених обставин; 4) яка правова норма підлягає застосуванню до цих правовідносин; 5) чи слід позов задовольнити або в позові відмовити; 6) як розподілити між сторонами судові витрати; 7) чи є негайні підстави допустити негайне виконання судового рішення; 8) чи є підстави для скасування заходів забезпечення позову.

Однак зазначеним вимогам закону ухвалене у справі рішення суду не відповідає у повному обсязі.

Встановлено судом і це підтверджується матеріалами справи, що Тригуб В.Г. та Тригуб-Кайнц І.А. з 25 липня 1992 року перебували у шлюбі. Рішенням Ленінського районного суду м.Дніпропетровська від 25 липня 2003 року шлюб між ними було розірвано. 16 травня 2007 року Амур-Нижньодніпровським відділом державної реєстрації актів цивільного стану Дніпропетровського міського управління юстиції у Дніпропетровській області було видане свідоцтво про розірвання шлюбу.

Під час перебування у шлюбі за спільні кошти сторони 06 лютого 1996 року придбали за договором купівлі-продажу квартири, укладеного між Комісаренко Н.Л. і Тригуб І.А. та посвідченого приватним нотаріусом Дніпропетровського міського нотаріального округу Блохіною Є.Є., квартиру №18 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську.

З 21 червня 1996 року позивач зареєстрований та проживає в спірній квартирі, сплачує комунальні платежі.

Відповідно до рішення Ленінського районного суду м.Дніпропетровська від 25 липня 2003 року по справі за позовом Тригуб І.А. до Тригуба В.Г. про розірвання шлюбу, відповідач, звертаючись до суду з позовом про розлучення, зазначала, що спільно з Тригубом В.Г. не проживають з часу її від'їзду на навчання до Америки, з 2000 року. Після закінчення навчання, тобто на час звернення до суду з позовом, вона має намір виїхати на постійне місце проживання до Америки, де їх запропонували роботу (а.с.16).

У заяві від 09 вересня 2013 року, яка надійшла на адресу районного суду 17 вересня 2013 року, Тригуб-Кайнц І.А. зазначає, що між нею та позивачем ведуться переговори щодо позасудового врегулювання спору, ініційовані позивачем. Для цього вона видала та надіслала на ім'я Тригуба В.Г. та його представника довіреність на вчинення дій з перепродажного оформлення прав на предмет спору. Кінцевою метою переговорів є продаж предмету спору в умовах, погоджених спільно між позивачем та відповідачем.

Довіреність від 22 серпня 2013 року, яка посвідчена консулом Посольства України в Республіці Австрія, Тригуб-Кайнц І.А. надала повноваження Тригубу В.Г. та його представнику Романюк І. з питань державної реєстрації права власності на квартиру №18 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську, оформлення та

підготовки документів, необхідних для відчуження вищезазначеної квартири; зняття її з реєстраційного обліку за адресою: м.Дніпропетровську вул.Шолохова,15 кв.118, для цього надала їм права.

Статтею 22 КпШС України, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин, визначено, що майно, нажите подружжям за час шлюбу, є його спільною сумісною власністю. Кожен з подружжя має рівні права володіння, користування і розпорядження.

Відповідно до ст.28 КпШС України, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин, в разі поділу майна, яке є спільною сумісною власністю подружжя, їх частки визнаються рівними. В окремих випадках суд може відступити від начала рівності часток подружжя, враховуючи інтереси неповнолітніх дітей або інтереси одного з подружжя, що заслуговують на увагу.

З урахуванням встановленого, колегія суддів приходять до висновку, що квартира №118 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську є спільною сумісною власністю Тригуба В.Г. та Тригуб-Кайнц І.А., а тому позивач має право на половину цієї квартири.

Доводи Тригуб-Кайнц І.А. про те, що позивач пропустив трирічний строк звернення до суду з даним позовом, колегія суддів вважає безпідставними, оскільки судом встановлено і це не заперечується сторонами, що Тригуб В.Г. після розірвання шлюбу продовжував користуватися спірною квартирою, утримував її та сплачував комунальні платежі. Про порушення своїх прав дізнався у 2012 році.

Щодо вимог Тригуб В.Г. про визнання за ним права власності на 2/3 частини квартири, то вони задоволенню не підлягають.

Як роз'яснив Пленум Верховного Суду України в п.10 постанови «Про застосування судами норм Кодексу про шлюб та сім'ю України» від 12 червня 1998 року №16, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин, у справах про поділ майна, що є спільною сумісною власністю подружжя, суд відповідно до ст.28 КпШС може в окремих випадках, з наведенням відповідних мотивів, відступити від начала рівності часток подружжя, враховуючи інтереси неповнолітніх дітей або одного з подружжя, що заслуговують на увагу (зокрема, якщо один із подружжя за відсутності поважних причин не мав самостійного заробітку чи інших доходів, ухилився від участі у придбанні чи утриманні майна, витрачав спільне майно на шкоду інтересам сім'ї) або коли це передбачено шлюбним контрактом.

В п.30 постанови «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» від 21 грудня 2007 року №11 Пленум Верховного Суду України зазначив, що при вирішенні спору про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, суд згідно з ч.ч.2,3 ст.70 СК в окремих випадках може відступити від засади рівності часток подружжя, враховуючи обставини, що мають істотне значення для справи, а також інтереси неповнолітніх дітей, непрацездатних повнолітніх дітей (за умови, що розмір аліментів, які вони одержують, недостатній для забезпечення їхнього фізичного, духовного розвитку та лікування). Під обставинами, що мають істотне значення для справи, потрібно розуміти не тільки випадки, коли один із подружжя не дбав про матеріальне забезпечення сім'ї, приховав, знищив чи пошкодив спільне майно, витрачав його на шкоду інтересам сім'ї, але і випадки, коли один із подружжя не мав з поважної причини (наприклад, ведення

домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку чи доходу (ч.1 ст.60 СК).

Посилання Тригуба В.Г. на те, що відповідач не брала жодної участі в утриманні спірної квартири, що усі необхідні по утриманню дії та всі витрати здійснювалися ним одноособово, а тому він вважає необхідним відступити від рівності часток у праві спільної власності на його користь, колегія суддів вважає безпідставними, оскільки це не є обставинами, які мають істотне значення для справи.

Крім того, позивач не позбавлений права на звернення з позовом до Тригуб-Кайнц І.А. про стягнення з неї сплачених ним платежів.

На підставі наведеного, колегія суддів вважає, що рішення районного суду підлягає скасуванню з ухваленням нового рішення про часткове задоволення позову Тригуба В.Г.

Керуючись ст.ст.303,307,308,313,314,315,317 ЦПК України, колегія суддів, -

в и р і ш и л а:

Апеляційну скаргу Тригуба Владислава Геннадійовича задовольнити частково.

Рішення Амур-Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська від 24 жовтня 2013 року скасувати.

Позов Тригуба Владислава Геннадійовича до Тригуб-Кайнц Ірини Анатоліївни про поділ спільного майна подружжя задовольнити частково.

Визнати за Тригубом Владиславом Геннадійовичем право власності на 1/2 частину квартири 118 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську.

Визнати за Тригуб-Кайнц Іриною Анатоліївною право власності на 1/2 частину квартири 118 в будинку №15 по вул.Шолохова в м.Дніпропетровську.

В іншій частині позову Тригуба Владислава Геннадійовича відмовити.

Стягнути з Тригуб-Кайнц Ірини Анатоліївни на користь Тригуба Владислава Геннадійовича судові витрати в розмірі 1.960 грн.27 коп.

Рішення апеляційного суду чинне з моменту проголошення та може бути оскаржене в касаційному порядку протягом двадцяти днів.

Судді:

[Handwritten signature]
Згідно з рішенням
Ізюмова судді
24.03.2014р

[Handwritten signature] І.В. Місєць
[Handwritten signature] І.В. Дереза